

ส.ศ.ส.๒๕๕๒

หากทำใจให้ทวาระเวลาได้มากเพียงใด ไม่ว่าจะ
ประกอบการณ์ใด บ่อพบความสำได้เองอย่างเมื่อน
ธรรมชาติ ซ่งบให้มันปลั่งในท่งงานมากั้น

ตั้งนั้น พระอิศกัสมทักมีผู้มอไน จะสัมฤทธิ์ผล
อย่างแท้จริง บ่อมีข้อยกั้นกรรมปฏิมันต์จากรากฐาน
แห่งตน ที่สามารถรักษาอิสรภาพ เพื่อความเมื่อน
ตัวของตัวเองไว้ให้มันคงอยู่ได้

ร่วมด้วยอีกด้านหนึ่ง จึงมีความรู้สึกรับผิดชอบ
ต่อผู้อื่น จึงไม่คิดจะปฏิมันต์ที่มีผลครอบงำภพ
มีผู้บ่าของบุคคลอื่นจึงตนมีอิศกัสมทักได้
เดชะเห็นความสำคัญที่สมรู้หนอ

ผู้ทำใจถึงความสำได้แล้ว บ่อมีปฏิมันต์ได้แล้ว
ผู้บ่ให้รับแล้ว จึงมีวิถีชีวิตที่มุ่งสู่ความสำลึกซึ่ง
จึงรับอย่างเมื่อนธรรมชาติ

ความสำที่แท้จริง จึงเป็นสิ่งมีอยู่ในทุกคนแล้ว
เพียงแต่ว่า ผู้ใดค้นพบได้บ่อพบได้เอง และ
การค้นพบความจริง บ่อมีวิถีทางใดที่จะบรรล
ผลสำเร็จมากไปกว่า การเรียนรู้จากกรรมปฏิมันต์
ด้วยตนเองที่มีเหตุมีผลร่วมกันบ่อมีมนุษย์ทุก
คนได้อย่างอิสระ.

วิ.พ. วาติกร